

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119335921
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119335921.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, právne zastúpený: ŠMÍDA Advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Nám. sv. Egídia 42/97, Poprad, IČO: 47 255 773, proti žalovanej: Z. U. nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, o zaplatenie 755,64 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 41Csp/103/2019-101 z 03. februára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu mení tak, že žalobu v celom rozsahu zamieťa.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 755,64 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 755,64 eur od 08.07.2019 do zaplatenia (výrok I.), žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že žalovaná v pozícii dlžníka uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., v pozícii veriteľa, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej právny predchodca žalobcu poskytol úver vo výške 1.600,- eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver uhradiť formou splátok. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 21.08.2018 pôvodný veriteľ ako postupca predmetnú pohľadávku postúpil na žalobcu. Záväzkový vzťah medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu založený uvedenou zmluvou o úvere okresný súd vyhodnotil ako spotrebiteľský a pri právnom posudzovaní vychádzal z ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovanú sumu 755,64 eur považoval za zvyšok nesplatennej sumy z úveru, ktorý bol žalovanej poskytnutý právnym predchodcom žalobcu. Vzhľadom na túto skutočnosť žalobe v časti uplatnenej istiny ako dôvodnej vyhovel. Žalobcovi priznal aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania na základe ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) v spojení s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Vychádzal z toho, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlhu do 08.07.2019, pokiaľ žalovaná v určenej lehote žalovanú istinu neuhradila, dostala sa do omeškania, preto od tohto dátumu priznal žalobcovi voči žalovanej aj nárok na úroky z omeškania. Námietku premlčania uplatneného nároku vznesenú žalovanou v rámci jej obrany nepovažoval za dôvodnú. Žalovaná platila splátky úveru do 12.09.2016, celkovo do tohto dátumu uhradila 844,36 eur, splátku splatnú 15.10.2016 už nezaplatila. Žaloba bola podaná 22.07.2019, teda v zákonnej lehote v zmysle ust. § 100 ods. 1, 2, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka, (ktorých znenie citoval okresný súd v bode 14. odôvodnenia napadnutého rozsudku), teda pred uplynutím premlčacej doby. Za nedôvodnú považoval aj námietku žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu,

nakoľko túto mal preukázanú predloženou zmluvou o postúpení pohľadávky ako aj oznámením o postúpení pohľadávky na žalobcu, ktoré bolo doručované žalovanej. Na základe týchto zistení a po právnom posúdení vecí dospel okresný súd k záveru, že uplatnený nárok žalobcu je opodstatnený a žalobe vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), žalobcovi ako strane v konaní úspešnej priznal voči žalovanej ako neúspešnej strane nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a v prípade, že žalobca hodnovernými dokladmi preukáže svoju aktívnu vecnú legitímáciu, po zohľadnení ňou vznesenej námietky premlčania, priznal mu žalovanú istinu v rozsahu 44,60 eur, čo zodpovedá nepremilčanej časti uplatneného nároku. V prípade, že žalobca svoju aktívnu legitímáciu v konaní neosvedčí, nemá nárok na zaplatenie vymáhanej sumy, ani na náhradu trov konania. Namietala, že úverová zmluva medzi ňou a spoločnosťou Home Credit Slovakia, s.r.o. neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, ktorými sa však súd prvej inštancie nezaoberal a nepovažoval za potrebné určiť, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, prípadne pre množstvo neprijateľných podmienok je neplatná. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav vecí, nemal preukázané doručenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, zaslanie písomnej výzvy jej osobe s upozornením o omeškaní splátok. Žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, pretože nepredložil súdu, či došlo k platnému zosplateniu úveru. Ďalej namietala, že v zmluve o postúpení pohľadávok absentuje deň jej uzatvorenia, je čitateľný len „8. mesiac 2018“. Výzvu zo 16.03.2017 žalobca nepotvrdil doručenkou, ale pripojil podací hárok, ktorý nemôže slúžiť ako dôkaz, pričom je na ňom uvedený dátum 25.06.2019 a absentuje tam jej podpis. Tento podací hárok nie je hodnoverným dokladom, ktorý by preukazoval, že právnym predchodcom žalobcu jej výzva k splateniu celého úveru bola doručená. Žalovaná poukázala na ust. § 17 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. upravujúce podmienky postúpenia pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľských úveroch. Ďalej žalovaná namietala premlčanie uplatneného nároku. Uviedla, že všetky splátky splatné 3 roky pred podaním žaloby sú v zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka premlčané. Nepremilčanými by mali byť len splátky splatné k 15.09.2019, k 15.10.2019, k 15.11.2019, k 15.12.2019, k 15.01.2020 a 15.02.2020, celkovo teda 6 splátok, každá vo výške 44,44 eur. Teda pri určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, by bola dlžná spoločnosti Home Credit Slovakia 44,60 eur. V prípade neúspechu v konaní žiadala žalovaná, aby jej bolo povolené splácať priznanú istinu formou splátok, najviac však vo výške 25,- eur mesačne vzhľadom na jej zlé sociálne pomery.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej vyjadril písomným podaním z 05.05.2020. Uviedol, že s dôvodmi a argumentáciou žalovanej prezentovanými v podanom odvolaní nesúhlasí. Dostatočným spôsobom preukázal, že žalovanej bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky z 27.08.2018. Či si žalovaná zásielku osobne prevzala, s takýmto údajom nedisponuje, avšak podací hárok priložený k tomuto oznámeniu považuje za dostatočný podklad o splnení si oznamovacej povinnosti pôvodného veriteľa voči žalovanej. Odovzdanie zásielky na prepravu nezávislému verejnému prepravcovi (Slovenskej pošte) doložené podacím hárkom prezumuje doručenie zásielky do sféry dispozície žalovanej. K návrhu žalovanej o možnosti plnenia nároku v splátkach po 25,- eur mesačne z dôvodu deklarovanej vážnej životnej situácie žalobca uviedol, že nemá námietky, aby bola žalovaná zaviazaná na plnenie formou takýchto splátok s tým, že žiadal v prípade umožnenia splátok pripojenie sankcie straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky. Žalobca trval na žalobnom návrhu a navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok okresného súdu potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Žalovaná v odvolacej replike z 30.05.2020 k vyjadreniu žalobcu uviedla, že zotrúva na podanom odvolaní a tvrdenia žalobcu v celom rozsahu odmieta. Uviedla, že žalobca nepredložil súdu žiaden relevantný dôkaz o tom, že jej bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky a nijako túto skutočnosť neosvedčil.

6. Žalobca v odvolacej duplike z 18.06.2020 k replike žalovanej uviedol, že naďalej trvá na doterajšej argumentácii.

7. Žalovaná vo vyjadrení z 29.06.2020 k duplike žalobcu uviedla, že jeho tvrdenia v celom rozsahu odmieta a prikláňa sa k podanému odvolaniu. Za otáznu naďalej považovala aktívnu vecnú legitímáciu

žalobcu v konaní a včasné oznámenie postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, zotrvala na svojom odvolacom návrhu.

8. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a po nariadení pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a zopakovaní dokazovania v zmysle § 384 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku jeho rozsudku.

9. Krajský súd v spore nariadil pojednávanie, na ktoré bol predvolaný právny zástupca žalobcu a žalovaná. Žalovaná sa pojednávania nezúčastnila, svoju neúčasť riadne a včas ospravedlnila a nežiadala, aby súd odvolacie pojednávanie odročil. Odvolací súd tak podľa ustanovenia § 180 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP rozhodol, že sa pojednávanie bude konať aj v neprítomnosti žalovanej.

10. Žalovaná v rámci ospravedlnenia svojej neúčasti na pojednávaní predložila písomné vyjadrenie k nariadenému pojednávaniu z 01.12.2020. Opätovne poukazovala na nedostatok formy uzatvorenej zmluvy o úvere pre absenciu jej podpisu, namietala premlčanie uplatneného nároku. Poukazovala na to, že právny predchodca žalobcu nepredložil hodnoverný doklad o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Opätovne uvádzala skutočnosti, pre ktoré považuje zmluvu o úvere za bezpoplatkovú a bezúročnú a žiadala, aby odvolací súd rozhodol tak, ako to navrhovala v podanom odvolaní.

11. Ospravedlnenie žalovanej, ktorého súčasťou je aj vyjadrenie, bolo zaslané právnenému zástupcovi žalobcu na vedomie pred začatím súdneho pojednávania na odvolacom súde.

12. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní pred odvolacím súdom k spôsobu doručovania písomností žalovanej poukázal na Hlavu XIII. § 4 Úverových podmienok, ktorý spôsob doručovania medzi účastníkmi úverovej zmluvy upravuje. Nie je tam špecifikovaná nutnosť doručovania nejakých písomností do vlastných rúk, za postačujúce pre doručenie je, aby sa zásielka dostala do sféry vplyvu adresáta. Pokiaľ žalovaná poukazovala na nemožnosť postúpenia pohľadávky, nakoľko táto medzi účastníkmi úverovej zmluvy nebola dohodnutá, právny zástupca žalobcu poukázal na Hlavu XIII. § 5 Úverových podmienok, ktorý možnosť postúpenia pohľadávky upravoval. V súvislosti s námietkou žalovanej, že predmetnú úverovú zmluvu fyzicky nepodpísala, odkázal právny zástupca žalobcu na argumentáciu v bode 26. rozsudku Krajského súdu v Žiline vydaného v konaní vedenom pod spisovou značkou 6Co/42/2017, ktorý sa touto problematikou podrobne zaoberal a s ktorým záverom sa aj žalobca stotožňuje. Za nesprávny považoval aj spôsob ustálenia premlčania časti uplatneného nároku tak, ako to urobila žalovaná vo svojom vyjadrení z 29.06.2020.

13. Odvolací súd v rámci odvolacieho konania v zmysle ust § 384 ods. 1 CSP opakovane dokazovanie, v rámci ktorého sa oboznámil s obsahom nasledujúcich listín: zmluvou o hotovostnom úvere a zmluvou o revolvingovom úvere č. 4502837135 (č.l. 5), úverovými podmienkami (č.l. 8 až 17 spisu), výzvou spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. adresovanou žalovanej zo dňa 16.03.2017 (č.l. 20), oznámením spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. o postúpení pohľadávky z 27.08.2018 (č.l. 21), predžalobnou výzvou právneho zástupcu žalobcu adresovanou žalovanej z 24.06.2019 (č.l. 22), podacím hárkom č. EPH 136821116 (č.l. 22 rub), podacím hárkom č. EPH 166304901 a zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou medzi Home Credit Slovakia, a.s. a žalobcom s prílohami č. 1,3,4,5 (č.l. 24 až 32).

14. Na základe vykonaného dokazovania mal odvolací súd preukázané, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere, v ktorej sa dohodli, že žalovanej bude poskytnutý bezúčelový úver vo výške 1.600,- eur, ktorý sa zaviazala uhradiť formou mesačných splátok vo výške 44,44 eur. Prvá splátka mala byť splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, dátumom splatnosti druhej a nasledujúcich splátok bol vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka (bod 39. predmetnej zmluvy). Zmluva bola opatrená podpisom zástupcu spoločnosti Home Credit, nebola opatrená priamo podpisom žalovanej ako klientky. Predmetná zmluva uvádzala, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové podmienky s kódom „ISH114“. Odvolací súd sa oboznámil aj s obsahom týchto úverových podmienok a vzhľadom na vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu zameral svoju pozornosť na Hlavu 13 „Záverečné ustanovenia zmluvy“, § 5 tejto hlavy, ktorý upravoval možnosť postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z úverovej zmluvy. Podľa tohto ustanovenia žalovaná ako dlžník nebola oprávnená bez písomného súhlasu veriteľa postúpiť akúkoľvek

pohľadávku voči nemu tretím osobám. Odmietnuť udelenie súhlasu s postúpením pohľadávky tretej osobe bol oprávnený veriteľ iba v prípade, ak sa jedná o pohľadávku na poskytnutie úveru. Ďalej v tomto § bolo uvedené, že veriteľ je oprávnený pohľadávku zo zmluvy a ostatných zmlúv zabezpečujúcich jeho pohľadávku postúpiť tretím osobám. V prípade postúpenia môže na základe dohody s novým veriteľom vykonávať správu postúpených pohľadávok, žalovaná súhlasí s tým, že v takomto prípade je veriteľ oprávnený využívať údaje o postúpených pohľadávkach na plnenie jeho ostatných práv a povinností zo zmluvy, a to aj pokiaľ sú tieto údaje chránené obchodným či bankovým tajomstvom.

15. Z výzvy k splateniu celého úveru z 16.03.2017, ktorú adresovala spoločnosť Home Credit Slovakia žalovanej odvolací súd zistil, že v dôsledku omeškania žalovanej s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere ju táto spoločnosť vyzvala k splateniu celého úveru čerpaného na základe tejto zmluvy do 15 dní od spísania tejto výzvy na tam uvedený bankový účet. Zároveň bola žalovaná upozornená, že aj naďalej je povinná hradiť príslušenstvo a prípadné zmluvné sankcie a ak dlžnú čiastku v uvedenej lehote nezaplatí, bude zahájené príslušné súdne konanie, ktoré bude podkladom pre exekúciu jej majetku. Predmetná spoločnosť listom z 27.08.2018 žalovanej oznámila, že pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy postúpila na žalobcu ako nového veriteľa. Právny zástupca žalobcu výzvou z 24.06.2017 žiadal žalovanú o úhradu jej dlhu z predmetnej zmluvy do 08.07.2017 na ním uvedený bankový účet s tým, že ak v zmysle výzvy sumu neuhradí, pristúpi k riešeniu celej záležitosti súdnou cestou.

16. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní pred odvolacím súdom tvrdil, že vyššie uvedené listiny boli žalovanej doručované spôsobom dohodnutým v Hlave 13, § 4 úverových podmienok, teda bežnou poštou bez nutnosti doručovania nejakých písomností do vlastných rúk. V zmysle tohto ustanovenia považoval za postačujúce, aby sa zásielka dostala do sféry vplyvu adresáta. Poukazoval na podacie hárky, ktorými doručenie preukazoval. Súčasťou súdneho spisu boli dva podacie hárky, s obsahom ktorých sa odvolací súd oboznámil. Z podacieho hárku č. EPH136821116 zistil, že 30.08.2018 bola zasielaná prostredníctvom Slovenskej pošty zásielka žalovanej, z podacieho hárku č. EPH 1666304901 bola žalovanej zasielaná zásielka dňa 25.06.2019. Skutočnosť, že došlo k postúpeniu pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, žalobca preukazoval zmluvou o postúpení pohľadávok. Odvolací súd sa s ňou oboznámil a zistil, že bola uzatvorená medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Podľa čl. II bod 1. tejto zmluvy, predmetom zmluvy je postúpenie súboru pohľadávok 4.513 ks v celkovom objeme vyčíslenom k 31.07.2018, ktoré sú špecifikované v prílohe č. 2 tejto zmluvy. Žalobca priložil k zmluve o postúpení pohľadávok prílohy č. 1,3,4,5, príloha č. 2 k tejto zmluve priložená nebola. Právny zástupca žalobcu na osvetlenie tejto skutočnosti v konaní pred odvolacím súdom uviedol, že prax v súvislosti s touto zmluvou je taká, že každá pohľadávka je špecifikovaná osobitne a príloha č. 2 je vlastne údaj označený ako „KIHOC/1/2135“, ktorým je označený aj list pripojený k podanej žalobe. Z tohto listu je zrejmé číslo pôvodnej úverovej zmluvy ako aj všetky relevantné údaje predmetnej pohľadávky. Pre stotožnenie uvedenej listiny s prílohou č. 2, na ktorú poukazovala zmluva o postúpení pohľadávok sú určujúce tam uvedené údaje o úverovej zmluve uzatvorenej so žalovanou.

17. Žalovaná v odvolaní namietala neplatnosť uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere z dôvodu, že táto nebola opatrená jej podpisom. Tieto úvahy žalovanej však nepovažoval odvolací súd za právne významné. Žalovaná nepoprela v rámci konania pred okresným súdom ani vo svojich písomných vyjadreniach v rámci odvolacieho konania, že by jej finančné prostriedky vo výške 1.600,- eur neboli zo strany právneho predchodcu žalobcu na základe tejto zmluvy poskytnuté. Z tejto zmluvy odvolací súd zistil, že obsahovala údaje žalovanej ako rodné číslo, číslo mobilného telefónu, uvedenie e-mailu, číslu občianskeho preukazu. Pri hodnotení, či predmetná zmluva obsahovala podpis žalovanej, krajský súd vychádzal z názoru vysloveného v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sž/3/2010 z 20.01.2011, podľa ktorého „pod pojmom elektronický podpis je nevyhnutné okrem zákonnej definície (§ 3, § 4 zák. č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise v znení neskorších predpisov) zaradiť aj také formy elektronického podpisu, ktoré zákon nedefinuje, ako napr. jednoduché uvedenie mena a priezviska odosielateľa na záver e-mailovej komunikácie alebo podpisový vzor, ktorý sa automaticky pripojí k odosielanej e-mailovej správe, alebo akékoľvek iné znaky a označenia, ktoré zmluvné alebo iné strany považujú za identifikačný kód, v súlade s ktorým sú schopné identifikovať odosielateľa. Predmetné druhy elektronických podpisov je nevyhnutné považovať za elektronický podpis v zmysle významu tohto pojmu“. Ak žalovaná pri komunikácii s právnym predchodcu žalobcu k uzavretiu zmluvy uviedla aj chránené osobné údaje, ktoré nie sú verejné dostupné, a ktoré umožňujú nepochybnú

identifikáciu osoby, je toto potrebné považovať za podpis zmluvy a právny úkon tak treba vyhodnotiť ako právne perfektný. Vychádzajúc z tohto záveru potom odvolací súd rovnako ako okresný súd ustálil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená úverová zmluva. Z obsahu zmluvy bolo zrejmé, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy.

18. Žalovaná v odvolaní namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko nedošlo podľa jej názoru k platnému postúpeniu pohľadávky z tejto úverovej zmluvy, pretože nebol dodržaný zákonný postup vyplývajúci práve z ust. § 17 zák. č. 129/2010 Z.z.

19. Podľa § 17 ods. 1 písm. a/, b/ zák. č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banku, zahraničnú banku alebo pobočky zahraničnej banky, a b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

21. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

22. Ustanovenia § 524 ods. 1 a § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka všeobecne upravujú podmienky postúpenia pohľadávok, možnosť zmluvnej modifikácie zo zákazu postúpenia pohľadávok a následky porušenia tohto zákazu. V zmysle citovaných ustanovení si zmluvné strany môžu dohodnúť rôzne zákazy alebo obmedzenia postúpenia pohľadávky. Pre posúdenie rozsahu a účinkov zmluvného zákazu alebo modifikácie možnosti postúpenia pohľadávky je relevantný výklad zmluvnej klauzuly. Možnosť postúpiť pohľadávku môže byť vylúčená alebo obmedzená nielen zmluvným dojednaním, ale i zákonným ustanovením. V tom prípade treba vychádzať z neplatnosti postúpenia porušujúceho zákonný zákaz alebo obmedzenie.

23. V prejednávanej veci poukazoval právny zástupca žalobcu na dohodu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, ktorá bola súčasťou úverových podmienok o možnosti postúpenia pohľadávky zo zmluvy o úvere veriteľom na tretiu osobu bez súhlasu žalovanej ako dlžníčky. V tomto prípade však treba poukázať na to, že možnosť (resp. nemožnosť) postúpenia pohľadávky pri spotrebiteľskom úvere je osobitne upravená v § 17 zák. č. 129/2010 Z.z., ktorý má vo vzťahu k ust. § 524 a § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka povahu špeciálneho právneho predpisu a má pri uplatňovaní prednosť pred týmto všeobecným právnym predpisom. Pokiaľ by si žalovaná a právny predchodca žalobcu zmluvne dohodli možnosť postúpenia pohľadávok v zmysle úverových podmienok, na znenie ktorých poukazoval právny zástupca žalobcu, uvedené znenie je v rozpore s citovaným osobitným zákonným ustanovením a z toho dôvodu je neplatné a nie je možné naň prihliadať. Vychádzajúc z tohto záveru už nepovažoval odvolací súd za potrebné bližšie sa zaoberať okolnosťou prijateľnosti tohto zmluvného dojednania z hľadiska všeobecných ustanovení o spotrebiteľských zmluvách upravených v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože by tento právny záver tým nemohol byť dotknutý.

24. Odvolacia námietka žalovanej, že okresný súd sa pri rozhodovaní o nároku žalobcu dôsledne nezaoberal možnosťou postúpenia predmetnej pohľadávky na žalobcu, a to práve pre nesplnenie zákonných predpokladov vyplývajúcich z § 17 zák. č. 129/2010 Z.z. je opodstatnená, odvolací súd opakovane dokazovanie za účelom posúdenia splnenia týchto zákonných predpokladov.

25. Podľa ust. § 17 zák. č. 129/2010 Z.z. zásadne práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemôže veriteľ previesť na tretiu osobu. Z tohto zákazu sú dané výnimky v prípade naplnenia ďalších tam uvedených predpokladov, ktorými sú, že dochádza k postúpeniu z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa, ktorý má oprávnenie na poskytovanie úverov vydané Národnou bankou Slovenska, resp. na banku, zahraničnú banku

alebo pobočku zahraničnej banky a zároveň pohľadávka, ktorá sa postupuje musí byť po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo musí byť splatná pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. V súdnej veci malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom konania na základe zmluvy o postúpení zo dňa 15.08.2018. V čase tohto postúpenia, vzhľadom na dojednaný čas splácania poskytnutého úveru, neuplynul termín konečnej splatnosti uvedeného úveru. Bolo preto vecou žalobcu preukázať, že v čase postúpenia pohľadávky sa táto stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. že došlo k tzv. mimoriadnemu zosplatneniu.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

29. Veriteľ v prípade spotrebiteľských zmlúv, ktorých plnenie bolo dohodnuté v splátkach môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Aby došlo k predčasnej splatnosti poskytnutého úveru musí veriteľ doručiť dlžníkovi v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka kvalifikovanú výzvu, v ktorej ho musí upozorniť, že uplatní právo predčasnej splatnosti úveru. Žalobca tvrdil, že takouto kvalifikovanou výzvou o predčasnej splatnosti poskytnutého úveru bola výzva právneho predchodcu žalobcu adresovaná žalovanej zo dňa 16.03.2017. Po oboznámení sa s obsahom predmetnej výzvy odvolací súd však dospel k záveru, že táto neobsahuje upozornenie právneho predchodcu žalobcu voči žalovanej, že si uplatní právo na zosplatnenie celej pohľadávky. Z obsahu tejto zmluvy vyplýva, že žalovaná je vyzvaná na úhradu celej pohľadávky, celého úveru, nie je z nej zrejmé, že bola vopred upozornená v zákonnej lehote nie kratšej ako 15 dní pred touto výzvou, na uplatnenie práva veriteľa na zosplatnenie celého úveru. Okrem toho, ak by aj predmetná výzva mala všetky potrebné náležitosti a bola tak kvalifikovanou výzvou v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, žalovaná namietala, že jej nebola právnym predchodcom žalobcu doručená. Žalobca súdu predložil podacie hárky, z ktorých však skutočnosť, že nimi bola zaslaná práve predmetná výzva žalovanej nevyplýva, minimálne z toho dôvodu, že dátumy uvedené v týchto podaciach hárkoch sa nezhodujú s dátumom predmetnej výzvy, ktorá je z roku 2017 a podacie hárky sú z roku 2018 a 2019. Okrem toho dátumy na týchto podaciach hárkoch sú neskoršie ako je dátum, kedy malo dôjsť k postúpeniu predmetnej pohľadávky.

30. Vychádzajúc z týchto zistení, odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal naplnenie zákonných predpokladov pre riadne postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy, ktorej úhrady sa v predmetnom konaní voči žalovanej domáhal. Ním predložená zmluva o postúpení pohľadávky pre nepreukázanie splnenia podmienok, za ktorých môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky zo spotrebiteľského vzťahu je neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže odvolací súd nemal preukázanú zmenu veriteľa, nemal preukázané, že žalobca je nositeľom práva na zaplatenie žalovanej istiny, ktorú si voči žalovanej uplatňoval v súdnej veci a preto rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

31. Vzhľadom na uvedený právny záver nepovažoval už odvolací súd za potrebné bližšie sa zaoberať dôvodnosťou odvolacej námietky žalovanej o premlčaní uplatneného nároku. Rovnako nebolo potrebné sa zaoberať tým, či zaslanie výzvy právnym predchodcom žalobcu malo byť zasielané do vlastných rúk alebo nie. Opodstatnenosť týchto zistení by na právnom závere o tom, že žalovaná nebola právnym predchodcom žalobcu upozornená kvalifikovanou výzvou na uplatnenie práva na zosplatnenie celého úveru, nič nemenilo.

32. Keďže krajský súd zmenil rozsudok okresného súdu a žalobu zamietol, zároveň v zmysle § 396 ods. 2 CSP rozhodol aj o nárokoch na náhradu trov konania na súde prvej inštancie ako aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, a to tak, že v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov celého (prvoinštančného aj odvolacieho) konania priznal žalovanej, ktorá vzhľadom na zmenu rozsudku okresného súdu bola v konaní úspešná.

33. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)